

FROM IGNORANCE TO **JUSTICE**

HET VERHAAL VAN DE RIVIER

Er was eens een dorp, gebouwd langs een brede, snelstromende rivier. Het leek er meestal rustig – tot op een dag de dorpsbewoners ineens iets schokkends zagen.

In de rivier dreven mensen. Sommigen spartelden wanhopig om hun hoofd boven water te houden. Anderen waren al bijna meegesleurd door de sterke stroming.

De dorpelingen schoten meteen in actie. Sommigen sprongen zelf het water in, anderen gooiden touwen uit of timmerden haastig een vlot. Iedereen deed wat hij kon om de drenkelingen uit het water te krijgen. En toen ze veilig aan wal kwamen, zorgde het dorp voor eten, droge kleren en een plek om bij te komen van de schrik. Het was intensief en zwaar werk, maar ze hielden vol – want elke geredde persoon telde.

Maar er was ook iets raars. Hoeveel mensen ze ook redden, de volgende dag dreven er weer nieuwe mensen de rivier af. En de dag erna wéér. Het leek wel alsof het nooit ophield.

Op een bepaald moment stelde iemand de vraag die alles veranderde: “Wacht eens... waar komen al die mensen eigenlijk vandaan? Wie of wat zorgt ervoor dat ze steeds in de rivier belanden?”

Terwijl de meeste dorpelingen bleven redden in het dorp, besloot een groepje stroomopwaarts te lopen. Ze volgden de rivier steeds verder, tot ze de oorzaak ontdekten: een oude, kapotte brug. Die stortte keer op keer in, en elke keer vielen er mensen naar beneden – recht de rivier in.

Vanaf dat moment pakten ze het probleem op twee manieren aan: in het dorp bleven mensen drenkelingen redden, maar stroomopwaarts werkten anderen aan een nieuwe, veilige brug, zodat er minder slachtoffers zouden vallen.

En zo ontdekten ze: je hebt beide nodig. Mensen redden die nú in de rivier liggen, én tegelijk voorkomen dat er nóg meer in belanden.